

Arrest

nr. 245 513 van 7 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. COPINSCHI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Grozny. Het is altijd al uw droom geweest om politieman te worden. U volgde daarom een juridische opleiding bij de hoge school van de MVD. In 2010 was u afgestudeerd als jurist. U vond werk als leraar in een school in Urus-Martan. U kwam in de zomer van 2017 K. (...) tegen, een studiegenoot die werkte bij de personeelsdienst van de MVD van Grozny. Ze was verbaasd dat u niet bij de politie werkte. U zei haar dat indien men wil aangenomen worden bij de politie er steekpenningen dienen te worden betaald en dat dit tegen uw principes is. K. (...) beloofde om u aan een job bij de politie te helpen. Zo kon u in december 2017 aan een stage beginnen als chauffeur bij de ROVD van Argun. U maakte er kennis met I.K. (...), die adjunct is van Ayub Kataev, het hoofd de ROVD in Argun. U diende getuigen te gaan halen of een

politiedewerker ergens naartoe te brengen of in Grozny dossiers te gaan halen. Eind mei 2018 werd u 's nachts opgebeld door I. (...) en u diende af te komen naar de ROVD in Argun. In de benedenste verdieping zag u een politiedewerker en een persoon die op een stoel was vastgebonden en was gefolterd. U was in shock. De politiedewerker gaf u de opdracht hem buiten de stad Argun langs de baan af te zetten. U nam hem bij de armen en plaatste hem in de wagen. U had erg met hem te doen. Hij smeekte u om hem niet langs de weg af te zetten maar om zijn broer op te bellen. U gaf hem uw telefoon en hij belde zijn broer. U bracht hem naar zijn broer op de markt van Argun. Vanaf dan begon u te denken wat er daar gebeurde op het politiebureau. In juni 2018 moest u een jonge man gaan oppikken en naar het politiebureau brengen. Twee dagen later werd u 's nachts opgebeld door I. (...) met de melding dat u deze persoon naar huis moest voeren. Ook deze persoon was gefolterd maar kon zelf nog stappen. Het begon u tegen te steken dat u hieraan diende mee te werken. Begin augustus 2018 werd u opnieuw opgebeld door I. (...) die u vroeg om met uw eigen wagen naar het politiebureau te komen waar ene Is. (...) u zou opwachten. U diende vandaar 3 politiedewerkers naar het dorp Geldegan te brengen waar ze een huis in de gaten gingen houden. U stond er twee dagen, u weet niet wie ze schaduwden of waarom ze dit deden. Op 15/09/2018 stopte een wagen aan uw woning met 1 persoon in politie uniform en 3 in burger. De man in uniform vroeg of dit uw wagen was voor het huis. Toen u dit bevestigde eiste hij dat u met hen zou meegaan. U weigerde en werd met geweld in hun wagen geduwd. Eens buiten Grozny werd u uit de wagen gehaald. De man in uniform zei dat hij bij de ROVD van Geldagan hoorde en dat ze een wagen met uw nummerplaat hadden gezien bij een huis waarvan de inwoner die familie van hem was verdwenen was. U werd zwaar in elkaar geslagen. De man in uniform zei dat als hij zijn familielid niet zou terugvinden ze u zouden begraven. Nadat ze vertrokken belde u uw broer op die u naar het hospitaal nr. 5 bracht in Grozny. De dokter wilde uw hospitaliseren hetgeen u weigerde uit angst. Eens thuis belde u Is. (...) op en vertelde u hem wat was gebeurd. Hij zei dat u nadat u was hersteld terug diende te komen werken en dat alles onder controle was. Na een week ging u terug naar het politiebureau in Argun. U had goed nagedacht en wou dit werk niet langer doen, hetgeen u zei tegen Is. (...). Is. (...) zei dat ze veel geld hadden kunnen verdienen aan deze persoon die ze hadden ontvoerd maar dat ze hem dienden vrij te laten nadat uw wagen was opgemerkt en ze ontdekten dat u bij de ROVD van Argun werkte. Is. (...) bedreigde u en zei dat hij uw familieleden iets zou kunnen aandoen. Uit vrees voor uw leven bleef u er werken. U was er getuige van hoe de politie jongeren oppakte en beschuldigde van drugsbezit. Sommigen konden zich vrijkopen, andere schoven ze valse strafzaken in de schoenen. U was er telkens getuige van hoe ze de wet overtraden. U bent opgevoed met het idee dat je de waardigheid en de eer van iedere mens moet respecteren. Dit zijn principiële waarden voor u. Gans deze situatie had een invloed op uw gemoedstoestand, u begon slecht te slapen, u werd ziek, en uw mentale toestand werd heel slecht. In februari 2019 zei u Is. (...) dat het genoeg was en dat u wilde stoppen met dit werk. U werd naar de beneden verdieping gebracht en wist wat ze van plan waren. U werd er geslagen en kreeg elektrische schokken toegediend. U diende een vrijwillige bekentenis te ondertekenen. Is. (...) zei dat u also had bekend verantwoordelijk te zijn voor de verdwijning van een persoon uit een welstellende familie. De kopie van het door u ondertekende procesverbaal gingen ze toevoegen aan het strafdossier en als diens familie dit zouden zien zouden ze bloedwraak tegen u willen nemen. Indien u dit wou voorkomen diende u te blijven werken bij de ROVD van Argun. U kreeg bedenktijd en werd naar huis gebracht. U vertelde alles aan uw broer. Hij regelde uw vertrek en op 18/03/2019 kon u als passagier in een wagen via Litouwen of Letland naar België reizen waar u op 27/03/2019 uw verzoek tot internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw intern paspoort, rijbewijs, een attest dat u in Rusland een blanco strafregister heeft, een medisch attest dd. 15/09/2018 van het hospitaal nr. 5 in Grozny, Belgische medische attesten, en een attest van de politie dat u uw intern paspoort in België heeft verloren. U heeft ondertussen van uw moeder vernomen dat de politie bij haar is langsgesproken en haar zeiden dat u wordt opgespoord en dat er een strafzaak tegen u is opgesteld.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest dd. 14/10/2019 van Beek Psychokliniek blijkt immers dat u een aantal psychische klachten heeft, zoals o.a. angst- en paniekaanvallen, agressie-, geheugen- en slaapproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u uitdrukkelijk gevraagd (CGVS p. 2) dat als er een probleem was dat u dit zou melden en dat er eventueel gepauzeerd kon worden indien nodig. Zo werd er na anderhalf uur een pauze genomen tijdens uw persoonlijk onderhoud, alhoewel u aangaf dat dit voor u niet nodig was (CGVS p. 10). Ook later tijdens het onderhoud werd er nog eens een pauze genomen (CGVS p. 15). Er werd u aangeboden om op eigen tempo en onder eigen bewoordingen uw relaas te vertellen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen

specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS en zei u op het einde (CGVS p. 18) dat het gesprek voor u goed was verlopen. U slaagde erin omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat het uw droom was om bij de politie te werken, hetgeen u uiteindelijk lukte eind 2017 bij de ROVD van Argun. U was er echter getuige van grove schendingen van de mensenrechten en toen u de politie wou verlaten werd u er zwaar mishandeld. U kreeg de keuze, of blijven werken bij de politie of men zou u valselijk beschuldigen van de verdwijning van een persoon waarop diens familie bloedwraak op u zou nemen. U werd ook eens afgetuigd door een politiemannadat uw vermeende betrokkenheid bij de verdwijning van een familielid van hem werd ontdekt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk kan voorleggen als zou u van december 2017 tot februari 2019 bij de ROVD van Argun stage hebben gelopen. U stelt (CGVS p. 5 & 14) dat u er geen contract had, dat u geen officiële medewerker was, en dat u in cash werd uitbetaald, hetgeen echter louter blote beweringen zijn. Het is ook weinig plausibel dat een persoon die bij de Russische politie stage komt lopen, er bij de administratie niet officieel geregistreerd zou worden in deze hoedanigheid. U diende immers met de voor u ter beschikking gestelde politiewagen personeel van de ROVD te Argun te vervoeren, u diende ook getuigen te gaan oppikken en naar de basis te brengen, en dossiers te gaan halen in het politiehoofdkwartier in Grozny. Meer nog, u diende door de ROVD van Argun gefolterde mensen 's nachts te vervoeren en u nam deel aan hetgeen u omschrijft als 'delegaties', i.e. in uw bewoordingen jonge mensen controle op drugs aan de poort of aan de moskee of op de weg naar Dagestan (CGVS p. 12). Ook diende u enkele dagen met uw eigen voertuig politiemedewerkers te helpen bij het schaduwen van een individu in een ander dorp (CGVS p. 11). Tijdens al deze werkzaamheden droeg u een zwart uniform zonder kentekens of uw dagelijkse kleren (CGVS p. 13). Redelijkerwijze kan aldus verwacht worden dat toen u deze opdrachten uitvoerde, u zich kon legitimeren als zijnde een politiemedewerker in stage bij de ROVD van Argun en dat u tal van problemen zou kunnen krijgen met andere ordediensten indien u dit niet zou kunnen doen. Gevraagd of u enig bewijs heeft van uw werkzaamheden daar stelt u (CGVS p. 14) dat men in februari 2019 uw telefoon heeft afgenomen waarop er zich foto's bevonden en dat u voor uw vertrek alles heeft verwijderd van uw sociale media (Instagram en odnoklassniki). Aangezien u op de vraag naar eventuele bewijsstukken van uw werk bij de ROVD, spontaan melding maakt van deze sociale media en zegt dat u alles ervan verwijderd heeft, mag verwacht worden dat er zich aldus zaken op bevonden die zouden aantonen dat u bij de ROVD werkte. Gevraagd wat er zich op bevond (bv. foto's), blijkt uit uw verklaringen echter dat er zich niks op bevond m.b.t. uw werk maar dat u dit enkel gebruikte om foto's en video's te bekijken en u er las over auto's, waardoor maar moeilijk kan begrepen worden waarom u deze informatie op uw sociale media zou hebben verwijderd. Wat er ook van is, van iemand die beweert meer dan één jaar bij de politie te hebben gewerkt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent bewijsstukken kan voorleggen (bv. qua inschrijving/indienstelling, loonadministratie, legitimatie, verzekeringen, foto's op de werkvloer, etc.). Zeker in de context van Rusland, m.n. een zeer bureaucratische op administratie beluste maatschappij (zie ook informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), kan verwacht worden dat u overtuigingsstukken kan aanbrengen die staven dat u er zou gewerkt hebben. Verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn, maar indien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de verzoeker deze voorleggen. De vaststelling dat u in gebreke blijft daaraan is een ernstige indicatie dat uw relaas niet geloofwaardig is. Het gegeven dat u uw sociale media heeft afgeblokt zonder dat u hiervoor blijkens uw verklaringen een concrete reden had, wijst erop dat u bepaalde informatie voor de Belgische asielinstanties wil verborgen houden, hetgeen uw oprechtheid ondermijnt.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overtuigen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat het altijd al uw droom is geweest om politiemann te worden. U denkt dat dit komt omdat u in de twee oorlogen zoveel onrecht heeft gezien en daarom bij de politie wou gaan. U volgde daarom een juridische opleiding bij de hoge school van de MVD. Nadat u was afgestudeerd vond u werk als leraar. Van uw voormalige medestudenten had u vernomen dat ze niet zo maar bij de politie aan de slag konden gaan maar dat ze hiertoe steekpenningen moesten betalen om aangenomen te worden. Financieel was dit voor u geen probleem maar dergelijke corrupte praktijken zijn tegen uw principes. Dit strookt niet met uw manier van denken alsook met de grondwet. Na uw studies heeft u er aldus principieel niet voor gekozen om bij de politie te gaan werken. Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 9 & 13) dat men in Tsjetsjenië alle politiediensten Kadyrovtsi noemt en dat bv. Ayub Kataev - het hoofd van de ROVD van Argun - een Kadyrovtsi is, dat iedereen met een dergelijke hoge post tot hen behoort. U wist aldus dat de ROVD van Argun effectief gekend stonden als

Kadyrovtsi en dat u aldus niet bij zo maar een overheidsinstantie ging werken. Er moet echter worden vastgesteld dat gevraagd wat de reputatie was van de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië voor u in december 2017 bij de ROVD van Argun ging werken, u ontwijkende en tegenstrijdige verklaringen geeft.

Zo stelt u (CGVS p. 10 & 14) dat voor u bij de ROVD van Argun ging werken er enkel van gehoord had, soms goeie dingen en soms slechte dingen, maar dat dit geruchten waren en dat u pas hun ware reputatie te weten kwam nadat u er was beginnen werken. Voor de start van uw stage daar wist u niets over hen. U heeft voor u er ging werken zich niet geïnformeerd over de ROVD van Argun, u heeft daar zelfs niet aan gedacht. Er dient reeds te worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u voor u er ging werken zich niet informeerde over de reputatie van de ROVD van Argun. Gelet op uw principiële keuze om aanvankelijk niet bij de politie te gaan werken wegens het moeten betalen van steekpenningen hiertoe, kan verwacht worden dat u zich ook verder over hen zou informeren of ze er nog andere bedenkelijke handelingen op na hielden. Dat u daar zelfs niet aan zou gedacht hebben maakt uw houding enkel nog onwaarschijnlijker. Eerder had u immers verklaard (CGVS p. 9-10) dat u voordien nooit problemen heeft gekend met Kadyrovtsi maar gaf u te kennen dat kennissen of vrienden 'natuurlijk wel' problemen met hen hebben gehad. Gevraagd waarom u op de evidentie daarvan wijst, verklaart u dat er in Tsjetsjenië altijd problemen zijn, dan men om het even iets een probleem kan hebben, bv. iemand met een baard of iemand wiens kleren niet oké zijn. Gevraagd wat er dan gebeurt stelt u dat de politie elke burger onder controle wil houden en verwijst u naar Tumso Abdurakhmanov, een blogger die nu in het buitenland verblijft en door zijn baard problemen heeft gehad, dat men hierover op het internet kan lezen en dat iedereen over hem schreef. Uit informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat deze persoon inderdaad in 2015 Tsjetsjenië heeft verlaten en internationale bescherming in Europa heeft gevraagd nadat hij omwille van zijn baard door de autoriteiten van het regime van Kadyrov ervan werd beschuldigd een Syrië strijder te zijn. Aangezien u duidelijk weet had van de kwalijke reputatie van de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië, is het aldus bijzonder merkwaardig dat u ervoor zou kiezen om bij hen te gaan werken.

Nogmaals gevraagd wat het algemeen beeld was dat de inwoners van Tsjetsjenië hadden over Kadyrovtsi voor u eind 2017 ging werken bij de ROVD in Argun, verklaart u (CGVS p. 14) dat iedereen ze vreesde, dat niemand contact met hen wou, en dat dit iemand duur te staan kon komen, hetgeen in schril contrast staat met uw bewering dat voor u er u stage liep niets over hen wist. Gevraagd waarom u er dan ging werken stelt u dan weer dat u niet alle omstandigheden kende, dat u meestal bezig was met auto's, dat u er ging werken puur omdat u die droom had, dat het geen financiële noodzaak was, dat elke persoon zijn droom heeft, dat u wou politiemann worden, en in die functie eer en waardigheid wou vinden. Toen u erop gewezen werd dat u toch moet geweten hebben dat er daar geen eer en waardigheid - zoals u dit voor ogen had - te vinden zou zijn, stelt u opnieuw dat u dit niet wist, dat u dit pas te weten kwam toen u er werkte. Opnieuw werd u gewezen op de reputatie van de Kadyrovtsi waarop u verklaart dat het uw droom was om mensen ten goede te komen, dat u daarom naar de universiteit bent gegaan om er te kunnen werken, en "dat Kadyrov een persoon is waarvan iedereen weet..." waarna u stopte en zei dat misschien niet iedereen dit weet, dat u één van die mensen was die niet wilde toegeven. Gevraagd om uw zin over Kadyrov af te maken stelt u wederom dat er daarvoor wel geruchten waren en dat uw mening over Kadyrov en de politie is veranderd toen u er ging werken. Nogmaals gevraagd om uw zin af te maken stelt u dat de laatste tijd iedereen alles weet maar dat toen u in 2017 er begon te werken u nog niet veel wist. Gevraagd of aldus anno 2017 de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië een goede reputatie hadden, antwoordt u dat hij die nooit heeft gehad, maar dat u gewoon wou werken als politiemann, dat u mensen wou helpen en de wet naleven. Gelet op uw hierboven aangehaalde verklaring dat iedereen Kadyrovtsi vreest en niemand met hen contact wou, is het weinig plausibel dat u zou gedacht hebben er mensen te kunnen helpen en dat ze de wet naleven. Er moet aldus worden vastgesteld dat u zeer volatiele én onaannemelijk verklaringen aflegt over wat de reputatie was van Kadyrovtsi toen u eind 2017 bij de ROVD van Argun ging werken. Gelet op de principes die u onderschrijft (zie CGVS p. 4-5, 12, 14: omwille van het onrecht dat u had gezien tijdens de oorlogen wou u bij de politie werken, u bent tegen corruptie en onrecht, u wou de wet en de grondwet naleven, vrijheid is principieel voor u, u wou mensen ten goede komen en helpen, u bent opgevoed met het idee dat u de waardigheid en de eer moet respecteren van iedere mens, en u wou in uw functie als politiemann waardigheid en eer vinden), is het compleet onaannemelijk dat u ervoor zou gekozen hebben om bij Kadyrovtsi te gaan werken.

Meer nog. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat Ayub Kataev - het hoofd van de ROVD van Argun waar u werkte (CGVS p. 13) - in december 2017 door de Verenigde Staten van Amerika wegens de schending van mensenrechten die plaatsvonden tijdens de eerste helft van 2017 werd gesanctioneerd (hij werd op de zogenaamde Magnitskiy-lijst geplaatst). Kataev werd toen samen met Kadyrov verantwoordelijk gesteld voor een golf van ontvoeringen, arrestaties, foltering en zelfs moorden van leden van de Tsjetsjeense LGBT gemeenschap. Uw bewering (CGVS p. 14) dat u

tijdens de eerste 6 maanden van uw werk bij de ROVD te Argun niks eigenaardigs heeft gezien en dat u pas na het eerste incident dat iemand was gefolterd waarvan u getuige was in mei 2018, uw mening over Kadyrovtsi herzag, valt dan ook compleet in het water. Over deze vervolging van leden van de Tsjetsjeense LGBT gemeenschap verklaart u (CGVS p. 15) dat heel de wereld hiervan op de hoogte is. Onmiddellijk hierna stelt u dat voor u er begon te werken u dit niet interesseerde, dat u geen nieuws keek, dat u zich niet informeerde over de politiek, en dat pas nadat u er aan de slag ging bij de ROVD in Argun u het begon te snappen. Gelet op het feit dat reeds sinds april 2017 in diverse Russische media werd gerapporteerd over Ayub Kataevs vermeende betrokkenheid bij het arresteren en mishandelen van homoseksuele Tsjetsjeense mannen, en dat u sinds december 2017 onder bevel van deze persoon werkte bij de ROVD van Argun, is het weinig plausibel dat u pas in mei 2018 zou vernomen hebben van de kwalijke reputatie van deze Kataev en de ROVD in Argun.

Aangezien u aanvankelijk niet bij de politie wou werken omdat er steekpenningen dienden te worden betaald, is het compleet onaannemelijk dat u bij Kadyrovtsi zou gaan werken wiens kwalijke reputatie – hetgeen ook niet anders kan – u duidelijk bekend was. Dit ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde tewerkstelling bij de ROVD van Argun. Deze vaststelling vindt verder bevestiging in het gegeven dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.5) stelt dat u er onbetaald werkte, terwijl u voor het CGVS verklaart (CGVS p. 5 & 14) dat u er maandelijks 20.000 roebel loon kreeg. Een dergelijke manifeste tegenstrijdigheid over uw beweerde tewerkstelling bij de ROVD van Argun, is hoogst opvallend en ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid ervan.

Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS p. 2) geeft u te kennen dat er fouten staan in de door de DVZ ingevulde vragenlijst. U stelt dat Russisch niet uw moedertaal is en dat men u misschien iets vroeg dat u niet goed begrepen heeft. Nochtans blijkt uit uw verklaringen ook (CGVS p. 4) dat u gedurende 6 jaar aan een hoge school een juridische opleiding volgde in de Russische taal, zodat er kan vanuit gegaan worden dat u deze taal voldoende machtig bent. Uw advocaat bezorgde het CGVS per mail op 03/03/2020 een aantal door u gemaakte preciseringen en aanvullingen. Er dient te worden vastgesteld dat de inhoud van de door u ingevulde vragenlijst bij de DVZ grotendeels overeenstemt met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS: in 2017 ging u werken bij de ROVD van Argun, u was er getuigen van mensenrechtenschendingen, en u werd in de zomer van 2018 zwaar mishandeld. U maakte er echter helemaal geen melding van het voorval in februari 2019, m.n. dat toen u de politie wou verlaten u gefolterd werd en men u dreigde te valselyk beschuldigen van de verdwijning van een persoon waarop diens familie bloedwraak op u zou nemen (CGVS p. 12-13). Het is bijzonder merkwaardig dat u bij de DVZ geen melding maakte van het incident dat de concrete aanleiding vormde voor uw vlucht uit uw land van herkomst. U stelde bij de DVZ weliswaar dat u meer details zou vertellen bij het volgende interview, maar deze gebeurtenis in februari 2019 kan toch bezwaarlijk beschouwd worden als een detail in uw relaas. Bij confrontatie met deze vaststelling stelt u dat u toen door een psycholoog voorgeschreven pillen nam, u weet niet de naam ervan. Uit het attest dd. 14/10/2019 van Beek Psychokliniek blijkt dat u toen Sertraline 100 mg nam. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat deze medicatie als neveneffect zou kunnen hebben dat u dermate zware cognitieve problemen zou kunnen ondervinden. In het bovenvermelde attest staat vermeld dat u tijdens de intakegesprekken o.a. rapporteerde over klachten zoals geheugenproblemen, hetgeen dus gebaseerd is op uw verklaringen en geen objectieve bewijswaarde heeft. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Bovendien stelt u in de door u gemaakte preciseringen en aanvullingen bij uw advocaat dat u in februari 2019 verplicht was om een proces-verbaal te ondertekenen tegen uzelf én uw broer. Van dit laatste maakt u echter geen melding voor het CGVS. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 18) dat de tolk misschien bij uw advocaat een verkeerde vertaling heeft gemaakt, hetgeen echter een blote bewering is. Ook uw verklaring mits de mail van uw advocaat dat er verkeerde zou zijn genoteerd dat u een onbetaalde stage deed, is een blote bewering die niet kan overtuigen. Er kan worden aangenomen dat u voldoende Russisch spreekt en dat u deze 'fout' zou hebben opgemerkt toen het verslag van het gesprek bij de DVZ u in het Russisch werd voorgelezen vooraleer u deze bevestigde door het plaatsen van uw handtekening. Wederom dienen aldus tussen uw opeenvolgende verklaringen ernstige tegenstrijdigheden te worden vastgesteld.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusies niet wijzigen. Uw intern paspoort, rijbewijs, en een attest dat u in Rusland een blanco strafregister heeft, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. Het attest van de politie toont aan dat u uw intern paspoort in België heeft verloren. Het medisch attest dd. 15/09/2018 van het hospitaal nr. 5 in Grozny levert geen informatie over de omstandigheden dat u toen met een hersenschudding in het hospitaal belandde (CGVS p. 8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt overigens dat dergelijke documenten in de Russische Federatie gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen, wat de bewijswaarde van dergelijke stukken relatieveert. De overige Belgische medische attesten bevatten een overzicht van de behandelingen die u kreeg maar bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker formuleert wat zich aandient als een enig middel als volgt:

"Schending van de artikels 48/3 §5, 48/4, b) en 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980- Schending van de artikels 2 en 3 van EHRM - Schending van artikel 4 van de Richtlijn van de Fundamentele Rechten van de Europese Unie - Schending van artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991- Schending van artikel 4, 3de, 4de en 5de van de Richtlijn 2004/83/EH van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming - Schending van het twijfelbeginsel ten gunste van de asielzoeker - Gedeeltelijk en uiterst partieel lezing van de informatie die in het administratieve dossier is toegevoegd - Korte en gedeeltelijk onderzoek van het verzoek van de verzoeker om internationale bescherming - Schending van het beginsel van goed bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen -Lak aan inoverwegingname van de medische staat van de verzoekende partij".

Verzoeker gaat in het voorliggende verzoekschrift vooreerst in op de motieven die ten grondslag liggen van de weigering van de vluchtelingenstatus.

Daarbij wijst verzoeker vooreerst op zijn bijzondere procedurele noden. In dit kader doet hij gelden:

"In dit verband moet in de eerste plaats worden benadrukt, dat de volgende elementen geenszins de overweging door het CGVS van "speciale procedurele behoeften" van de zijde van de verzoekende partij vormen :

- *de uitleg van het verloop van het persoonlijke onderhoud;*
- *de twee pauzes genomen door het CGVS tijdens het gehoor van de verzoekende partij ;*
- *het feit dat de verzoekende partij voorgesteld werd om zijn verhaal in zijn eigen woorden en eigen tempo te vertellen.*

Het feit, dat de verzoekende partij aan het einde van het gehoor verklaard heeft, dat deze gehoor "goed verlopen" is, betekent echter niet dat de verzoekende partij, onder andere, geen geheugenproblemen heeft, zoals in het certificaat wordt aangegeven door Beek Psychokliniek op 14 oktober 2019.

Bij lezing van de redenen ter motivering van de bestreden beslissing, moet worden opgemerkt, dat de psychiatrische problemen van de verzoekende partij op geen enkele manier in aanmerking zijn genomen bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg is het moeilijk te begrijpen op welke wijze het CGVS en de protection officer, die het persoonlijk onderhoud op 5 maart 2020 heeft afgenomen, daadwerkelijk rekening hebben gehouden met de bijzondere procedurele behoeften van de verzoekende partij en zijn specifieke kwetsbaarheid.

In dit verband moet met name worden verwezen naar arrest nr. 174.694, uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 15 september 2016, waarin met name wordt vermeld dat :

(...)

In casu moet echter worden opgemerkt, dat het CGVS op geen enkele manier rekening heeft gehouden met de inhoud van de door de Beek Psychokliniek op 14 oktober 2019 opgestelde medische verklaring waarin wordt aangegeven, dat de verzoekende partij aan angst- en paniekaanvallen, agressie, geheugen- en slaapproblemen lijdt en evenmin met de gevolgen van de psychische toestand van de verzoekende partij in zijn verklaringen in verband met zijn verzoek om internationale bescherming.

Het is echter duidelijk, dat deze psychologische toestand gevolgen had op de manier waarop de verzoekende partij zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorgesteld.

Ondanks het feit, dat het CGVS deze medische verklaring vermeldt, heeft dat echter in werkelijkheid geen echte consequenties.

Uit het voorgaande volgt, dat de bestreden beslissing op dit punt niet correct noch geldig is gemotiveerd."

Vervolgens gaat verzoeker in op het aan hem verweten gebrek aan bewijzen inzake zijn stage bij de ROVD van Argun van december 2017 tot februari 2019. In dit kader voert hij aan:

"Om te beginnen dient de aandacht van de Raad te worden gevestigd op het feit, dat het CGVS in het administratieve dossier van de verzoekende partij in geen overtuigende documentaire informatie heeft toegevoegd, die het mogelijk maakt te bevestigen, zoals het CGVS doet in de bestreden beslissing, dat de verklaringen van de verzoekende partij in verband met het ontbreken van een officieel contract met de ROVD van Argun in strijd zijn met de werkelijkheid.

De verzoekende partij heeft in dit verband wel verklaard, dat hij geen officieel contract had ondertekend met de ROVD van Argun en dat hij contant was betaald (CGVS, p. 5 & 14).

Op dit punt verklaarde de verzoekende partij :

(...)

Bij onderzoek van de documenten, die zijn toegevoegd aan het administratief dossier van de verzoekende partij en waarop het CGVS zich beroept om de bestreden beslissing op dit punt te motiveren, zien we dat het verwijst naar een artikel geschreven door Eric BARTON op 4 juli 2016, artikel over de administratieve procedures, die in Moskou zijn uitgevoerd door een van de buitenlandse leiders van een wervingsbureau ("Waar je negen uur in de rij staat om een formulier te ondertekenen").

Dit artikel heeft enkel betrekking op buitenlandse zakenlieden, die zaken proberen te doen in de Russische Federatie. Er wordt met name verwezen naar de vestiging in de Russische Federatie van de Zweedse reus IKEA...

Het is derhalve duidelijk, dat deze documenten geen enkele informatie bevatten in verband met het functioneren van de politie in Tsjetsjenië en meer bepaald wat betreft de verplichting om officieel als stagiair bij een politiebureau te worden geregistreerd, in dit geval de ROVD van Argun, om er te werken.

Deze documenten stellen het CGVS derhalve op geen enkele wijze in staat om, zoals het geval is in de bestreden beslissing, te stellen dat het niet aannemelijk zou zijn dat een persoon, die een opleidingsperiode bij de politie uitvoert, niet officieel geregistreerd is bij deze administratie.

Bovendien maakt het document genaamd " The current regime in the Chechen Republic " (eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier van de verzoekende partij) duidelijk, dat de bestaande situatie in Tsjetsjenië verschilt van de rest van de Russische Federatie en meer bepaald in Moskou.

Desbetreffend verduidelijkt dit document onder andere dat:

(...)

Hetzelfde document geeft meer bepaald aan dat

(...)

Het is derhalve onjuist en in tegenstelling met de informatiedocumenten, die ze zelf in het administratieve dossier van de verzoekende partij toevoegt, dat het CGVS bevestigt, dat het niet mogelijk is dat de verzoekende partij niet officieel was geregistreerd bij de ROVD van Argun, dat hij geen ondertekend contract had en dat hij contant werd betaald.

Wederom in dit opzicht is het simpele feit, dat de verzoekende partij in het kader van zijn werk binnen de ROVD van Argun, de hem ter beschikking gestelde politiewagen heeft gebruikt (dit om het personeel van de ROVD van Argun te vervoeren) getuigen op te halen om ze terug te brengen naar het ROVD-station, om bestanden op te halen bij het centraal station in Grozny...) verandert niets aan het bovenstaande.

De waarheidsgetrouwheid en nauwkeurigheid van de verklaringen van de verzoekende partij op dit punt worden op geen enkele manier teniet gedaan door de documenten, die door het CGVS zijn toegevoegd aan het administratieve dossier van de verzoekende partij.

Ten slotte doet het enkele feit, dat de verzoekende partij na de diefstal van zijn mobiele telefoon in februari 2019 alle foto's op de Instagram- en Odnoklassniki-websites heeft verwijderd, op geen enkele manier de waarheidsgetrouwheid en nauwkeurigheid van de verklaringen van de verzoekende partij betreffend zijn activiteiten binnen de ROVD van Argun teniet en stelt het CGVS niet in staat te beweren, dat de verzoekende partij bepaalde informatie voor de Belgische asielautoriteiten zou proberen te verbergen."

Verder geeft verzoeker aan:

"Ter inleidende titel dient de aandacht van de Raad te worden gevestigd op de gedetailleerde en spontane uiteenzetting, die de verzoekende partij heeft gemaakt tijdens zijn persoonlijk gehoor door het CGVS op 5 maart 2020.

In dit verband moet worden verwezen naar pagina's 10 tot en met 13 van de persoonlijke gehoornotities van de verzoekende partij.

Tijdens zijn persoonlijk gehoor bij het CGVS heeft de verzoekende partij duidelijk aangegeven, dat hij van kinds af aan ervan droomde politieagent te worden, dat hij rechten had gevolgd aan een Hogeschool van de MVD en een diploma van jurist had behaald, die hij eveneens voorlegde aan de asielautoriteiten.

Verder verklaarde de verzoekende partij, dat de Tsjetsjeense bevolking alle politiediensten als deel van de Kadyrotsi beschouwde, dat de Tsjetsjeense bevolking geen verschil maakte tussen de Kadyrovtsi en de politiediensten, maar dat dit in feite niet de werkelijkheid was (CGVS, p. 9).

Verder verklaarde de verzoekende partij, dat de zogenaamde KATAEV werd beschouwd als onderdeel van de Kadyrovtsi, omdat iedereen die een belangrijke functie bekleedde bij de Tsjetsjeense politie, werd geacht dicht bij de bevoegde autoriteiten te staan (CGVS, p. 13), wat volgens de door het CGVS toegevoegde documenten aan het administratieve dossier van de verzoekende partij, overeenstemt met de werkelijkheid.

Bovendien is er in feite geen enkele tegenstrijdigheid in de verklaringen van de verzoekende partij in verband met zijn opleiding bij de ROVD van Argun en de redenen waarom hij besloten had om binnen deze opleiding een stage als chauffeur te gaan volgen bij dezelfde ROVD.

De verzoekende partij, die verklaarde dat hij in eerste instantie had gekozen om als hoogleraar te gaan werken, dit vanwege de verplichting steekpenningen te moeten betalen om bij de politie te kunnen werken, gaf eveneens aan, dat hij geen steekpenningen hoefde te betalen om stage te lopen bij de ROVD van Argun en dat hij deze post - onofficieel - als chauffeur had verkregen met behulp van een voormalige medestudent, K.(...).

Bovendien hield de taak van de verzoekende partij in het begin slechts in om chauffeur te zijn, het personeel van de ROVD van Argun te vervoeren, getuigen op te halen om hen terug te brengen naar het ROVD-station, dossiers op te halen bij het centraal station van Grozny.

Dit werk behelsde diensgevolge aanvankelijk geen taak van ordehandhaving en de verzoekende partij nam in feite niet deel aan een politiemijsie.

Hier moet eveneens worden opgemerkt, dat de verzoekende partij verklaard heeft, dat hij geen politie-uniform droeg, dat hij in burgerkleding kon komen werken en dat hij geen wapen droeg (CGVS, p. 13).

De verzoekende partij wist diensgevolge niet, dat hij dan gedwongen zou worden deel te nemen aan politieacties met betrekking tot ontvoeringen, aanhouding en mishandeling.

Desbetreffend heeft de verzoekende partij verklaard :

(...)

In tegenstelling tot de beweringen van het CGVS, zijn deze verklaringen op geen enkele manier ontwijkend en / of tegenstrijdig.

Het dient eveneens onderstreept te worden, dat volgens het document, dat aan het administratieve dossier van de verzoekende partij is toegevoegd, getiteld " The current regime in the Chechen Republic ", de Tsjetsjeense media gedomineerd worden door Kadyrov :

(...)

Dit betekent duidelijk, dat de pers en in het algemeen de media, absoluut niet vrij zijn in Tsjetsjenië en dat ze in feite slechts het enige standpunt van de macht weerspiegelen, namelijk dat van president Kadyrov.

De kritiek van het CGVS op de verzoekende partij, dat het vreemd is dat hij, voordat hij begon te werken als chauffeur binnen de ROVD van Argun, geen informatie wilde verkrijgen en dat het onwaarschijnlijk is gelet op de reputatie van de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië, dat de verzoekende partij ervoor heeft gekozen om binnen de ROVD van Argun te werken, absoluut geen rekening houdt met de context in Tsjetsjenië en de afwezigheid van objectieve informatie in de media Tsjetsjenië.

Subsidiair dient onderstreept te worden, dat de verklaringen van de verzoekende partij betreffende de zogenaamde Ayub KATAEV en I.K. (...) uiterst nauwkeurig zijn en perfect in overeenstemming zijn met de objectieve informatie, die door het CGVS in het administratieve dossier van verzoekende partij is toegevoegd.

(...)

De consistentie van de verklaringen van de verzoekende partij met deze objectieve informatie uit het administratieve dossier van de verzoekende partij vormt dientengevolge een begin van bewijs van het werk, dat de verzoekende partij binnen de ROVD van Argun heeft verricht.

Uit het voorgaande volgt, dat het bestreden beslissing op dit punt niet geldig en niet naar behoren is gemotiveerd."

Verzoeker vervolgt:

"Bovendien betekent het loutere feit, dat de zogenaamde Ayub KATAEV in december 2017 door de Verenigde Staten is geregistreerd op de zogenaamde "Magintskiy" -lijst niet, dat de Tsjetsjeense media deze informatie aan de Tsjetsjeense bevolking heeft meegedeeld, destemee aangezien de beschuldigingen tegen KATAEV door de laatstgenoemde, betwist werden (zie in dit verband het document "COI Focus: Tsjetjenië ROVD Argun" van 27 maart 2020)).

Dezelfde redenering is van toepassing op de informatie in verband met de rollen, die KATAEV en KADYROV spelen in de golf van ontvoeringen, arrestaties, martelingen en moorden op leden van de Tsjetsjeense LGTBgemeenschap.

Dienaangaande dient onderstreept te worden, dat uit de aantekeningen bij de persoonlijk onderhoud van de verzoekende partij door het CGVS, niet blijkt dat de verzoekende partij op de hoogte was van en / of toegang had tot de informatie, die hierover door de westerse media en / of door onafhankelijke Russische media was gepubliceerd.

Desondanks moet in dit verband worden benadrukt, dat de informatie in Tsjetsjenië volledig wordt beheerd door de regering, die de informatieelementen op een subjectieve en beknutte manier presenteert.

Bijgevolg is het CGVS in strijd met de objectieve informatie, die door het CGVS aan het administratieve dossier van de verzoekende partij is toegevoegd, namelijk dat het niet aannemelijk zou zijn dat de verzoekende partij pas in mei 2018 op de hoogte was van de slechte reputatie van Ayub KATAEV evenals zijn vermeende betrokkenheid bij de arrestatie en misbruik van Tsjetsjeense homoseksuelen.

Desbetreffend zijn de verklaringen van de verzoekende partij constant gebleven en heeft hij nogmaals duidelijk gesteld, dat hij gedurende de eerste zes maanden van zijn werk als bestuurder bij de ROVD van Argun niet was geconfronteerd met schendingen door de strijdkrachten van de de Tsjetsjeense orde.

Uit het voorgaande volgt, dat de bestreden beslissing op dit punt noch correct, noch toereikend is gemotiveerd."

Omtrent de aan hem verweten tegenstrijdige verklaringen, doet verzoeker verder gelden:

"Ter inleidende titel moet worden opgemerkt, dat het CGVS geen rekening houdt met de e-mail, die de vorige raadsman van de verzoekende partij op 3 maart 2020 aan het CGVS heeft verzonden, evenals met de verschillende opmerkingen, die de verzoekende partij tijdens zijn persoonlijk gehoor op 5 maart 2020 heeft gemaakt.

Bij het lezen van de aantekeningen van het persoonlijke gehoor van de verzoekende partij door het CGVS van 5 maart 2020, blijkt duidelijk, dat de verzoekende partij verklaard heeft, dat er problemen waren tijdens zijn gehoor door de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken , dat hij vervolgens met zijn (vorige) raadsman de vragenlijst had doorgenoen en dat er diverse correcties waren aangebracht.

Deze correcties hadden met name betrekking op het incident van februari 2019, een incident dat de verzoekende partij tijdens zijn gehoor door de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken had gemeld, maar dat niet in deze vragenlijst was opgenomen.

Bovendien verklaarde de verzoekende partij, dat hij medicatie gebruikte, wat zijn reactievermogen verminderde tijdens zijn gehoor met de instanties, die verantwoordelijk waren voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Uit het voorgaande volgt, dat de bestreden beslissing op dit punt noch correct, noch toereikend is gemotiveerd."

Verzoeker gaat vervolgens in op de motieven die in de bestreden beslissing zijn opgenomen en die ten grondslag liggen van de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader voert hij aan:

"Bij lezing van de redenen voor de bestreden beslissing moet worden opgemerkt, dat het CGVS met genoegen verwijst naar de bepalingen van artikel 48/4, c) door de bepalingen in artikel 48/4, b) volledig te negeren) van de wet van 15 december 1980.

Uit het materiaal in dit beroep blijkt echter duidelijk, dat de verzoekende partij bij terugkeer naar de Russische Federatie het risico loopt slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke en / of onterende behandeling.

In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de verslagen, die de verzoekende partij heeft ingediend in de bijlage 3 en 4 aan de onderhavige beroep.

Daarmee weerlegt het CGVS niet het risico voor de verzoekende partij van blootstelling aan foltering en / of onmenselijke en / of onterende behandeling in de zin van artikel 48/4, b) van de wet van 15 december 1980 en dientengevolge motiveert ze niet de bestreden beslissing, bestreden aan de hand van de onderhavige beroep, derhalve niet op geldige of afdoende wijze.

Gezien de ontwikkelingen in het onderhavige beroep is het op zijn minst passend indien de vluchtelingenstatus niet wordt verleend aan de verzoekende partij, hem subsidiaire bescherming te verlenen, zoals bepaald in artikel 48/4, b) van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker geeft nog een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en stelt dat verweerder hieraan, gelet op het voorgaande, niet heeft voldaan.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3) Kopie van het rapport opgesteld door AMNESTY INTERNATIONAL voor de Russische Federatie voor het jaar 2019

4) Kopie van de openbare verklaring betreffende de Russische Federatie wat betreft de Tsjetsjeense Republiek en andere republieken in de regio Noord-Kaukasus, opgesteld door het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing (CPT) in datum 11 maart 2019".

2.4. Verzoeker beperkt zich in een ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota te stellen dat hij een "kwetsbaar profiel" heeft en voegt als bijlage bij deze nota een attest van het CIBA-centrum, een tijdelijke residentiële begeleidingssetting voor verzoekers om internationale bescherming met psychologische en/of lichte psychiatrische problemen, van 24 november 2020 dat hij sedert 24 augustus aldaar is opgenomen en een attest van "Dr. Rahim Beek, Cognitief gedragstherapeut" van 25 november 2020 waarin wordt gesteld: *"Tijdens de intakegesprekken rapporteerde meneer klachten zoals angst, paniekaanvallen, agressieproblemen, geheugenproblemen, slaapproblemen, nachtmerries en een constant verhoogde alertheid. (...) Deze klachten en de gesprekken wijzen vooral naar PTSS."*

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven.”

Verzoeker werkt op generlei wijze uit hoe de voormelde bepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze bepaling niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker preciseert evenmin welk(e) bepaling(en) van artikel 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) door de bestreden beslissing zou(den) zijn geschonden. Ook concretiseert hij niet waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker duidt verder niet concreet hoe verweerder *“de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen”* zou hebben geschonden. Bijgevolg wordt deze schending evenmin dienstig aangevoerd.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest.

Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM (waarvan aangenomen kan worden dat verzoeker de schending aanvoert waar hij verwijst naar de artikelen 2 en 3 *“van EHRM”*) en van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (waarop verzoeker hoogstwaarschijnlijk doelt waar hij de schending aanvoert van artikel 4 van *“de Richtlijn van de Fundamentele Rechten van de Europese Unie”*) is dan ook niet aan de orde.

3.5. Waar verzoeker verwijst naar een aantal paragrafen van artikel 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 dient, overeenkomstig het bepaalde in artikel 40, tweede lid van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, in samenlezing met bijlage II bij deze richtlijn, deze verwijzing te worden gelezen als verwijzing naar de overeenstemmende paragrafen in artikel 4 van deze laatste richtlijn.

Artikel 4 van de voormelde richtlijn is omgezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Met de inhoud en de toepassing van de voormelde artikelen en bepalingen wordt, in zoverre deze van toepassing zijn op verzoeker, in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het attest dd. 14/10/2019 van Beek Psychokliniek blijkt immers dat u een aantal psychische klachten heeft, zoals o.a. angst- en paniekaanvallen, agressie-, geheugen- en slaapproblemen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u uitdrukkelijk gevraagd (CGVS p. 2) dat als er een probleem was dat u dit zou melden en dat er eventueel gepauzeerd kon worden

indien nodig. Zo werd er na anderhalf uur een pauze genomen tijdens uw persoonlijk onderhoud, alhoewel u aangaf dat dit voor u niet nodig was (CGVS p. 10). Ook later tijdens het onderhoud werd er nog eens een pauze genomen (CGVS p. 15). Er werd u aangeboden om op eigen tempo en onder eigen bewoordingen uw relaas te vertellen. In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS en zei u op het einde (CGVS p. 18) dat het gesprek voor u goed was verlopen. U slaagde erin omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot uw relaas. Op geen enkel moment bleek dat uw psychologische toestand u verhinderde om uw verhaal te kunnen vertellen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker slaagt er in het onderhavige verzoekschrift niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Ten onrechte tracht hij, waar hij verwijst naar het door hem neergelegde medische attest zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier en de attesten bijgebracht bij aanvullende nota ter terechtzitting, immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn psychische problematiek niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling en vaststellingen.

Uit de door verzoeker neergelegde medische attesten en de overige door verzoeker neergelegde stukken blijkt verder in het geheel niet dat verzoekers psychische problemen van zulke aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen verklaringen af te leggen. Waar in deze stukken gewag wordt gemaakt van het feit dat verzoeker klachten zoals angst, paniekaanvallen, agressieproblemen, geheugenproblemen, slaapproblemen, nachtmerries en een constant verhoogde alertheid rapporteerde, dat verzoeker liefst alleen wou blijven, dat verzoeker er soms aan zou hebben gedacht om zichzelf schade te berokkenen, dat deze klachten en de gesprekken vooral naar PTSD wijzen en dat verzoeker setraline 100mg voorgeschreven kreeg, dient immers te worden vastgesteld dat uit de betreffende stukken niet blijkt dat of op welke wijze verzoekers voorgehouden symptomen nader werden onderzocht, dat deze stukken dan ook geen expliciete en sluitende diagnose bevatten en dat deze stukken zich, benevens waar aangehaald wordt dat verzoeker soms paniekaanvallen krijgt die verholpen kunnen worden met een korte pauze en een glas water, nergens uitspreken over de precieze aard en ernst van de door verzoeker aangehaalde klachten en symptomen en/of de eventuele invloed en impact van deze klachten en symptomen en de in het kader hiervan voorgeschreven medicatie op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Nergens in deze attesten en deze stukken wordt enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die zij zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Aldus wordt in de door verzoeker neergelegde stukken nergens aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de verklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure tot internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om hieromtrent ook maar enige verdere duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe eenvoudigweg te verwijzen naar de voormelde attesten en boudweg en op algemene wijze te poneren dat het duidelijk zou zijn dat zijn psychologische toestand gevolgen had voor de manier waarop hij zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorgesteld. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Uit de stukken van het dossier blijkt daarenboven dat verzoeker bij de DVZ geen bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst. Voorts kunnen uit de verklaring van de DVZ en de vragenlijst geen noemenswaardige problemen worden afgeleid en bleek verzoeker er in staat het gesprek te volgen, de gestelde vragen te begrijpen en hierop een concreet antwoord te formuleren. Verder ondertekende hij beide documenten, hoewel hij hieraan nadien een aantal wijzigingen trachtte door te voeren (*cf. infra*) uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Russisch. Verder blijkt dat noch verzoeker, noch diens advocaat bij het CGVS enig bezwaar formuleerde tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Er werd verzoeker bovendien op het hart gedrukt dat hij het maar moest zeggen wanneer het eventjes niet ging en dat er dan zou worden gepauzeerd (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.3). Hoewel verzoeker aangaf dat dit voor hem niet nodig was, werd er na anderhalf uur een pauze van een kwartier ingelast (*ibid.*, p.10). Nadien werd er, andermaal op initiatief van de interviewer zelf, gepauzeerd (*ibid.*, p.15). Verzoeker maakte nergens enige melding van problemen en gaf aan het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk aan dat dit persoonlijk onderhoud voor hem goed verlopen was (*ibid.*, p.18). Zijn advocaat beperkte zich er, wanneer deze aan het einde van het persoonlijk onderhoud de kans kreeg om de nodige opmerkingen te formuleren, daarenboven toe op algemene wijze te wijzen op verzoekers psychische kwetsbaarheid, zonder daarbij ook maar enige melding te maken van concrete problemen tijdens het persoonlijk onderhoud en zonder aan te geven dat verzoekers psychische problemen op het verloop van dit onderhoud een invloed zouden hebben uitgeoefend. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt, mede gelet op het voorgaande, verder duidelijk dat dit persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen geen noemenswaardige problemen worden afgeleid. Verzoeker bleek bij machte om het gesprek te volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Hij slaagde er daarbij in om omstandige en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn relaas. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker in het verzoekschrift ook zelf duidelijk aangeeft dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud een gedetailleerde en spontane uiteenzetting kon doen. Aldus blijkt in het geheel niet dat verzoekers psychische toestand hem ertoe zou hebben verhinderd om de kernelementen van zijn verzoek op dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

In zoverre verzoeker daarnaast zou trachten te laten uitschijnen dat de voormelde medische attesten en de voormelde stukken zouden volstaan om aan te tonen dat hij in zijn land en regio van herkomst werd geïdendeerd en vervolgd, dient te worden opgemerkt dat dergelijke medische attesten op zich geenszins kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoekers verklaringen zouden berusten op de waarheid. Vooreerst blijkt uit de voormelde stukken dat deze voor wat betreft de oorzaak van de hierin omschreven problemen louter en alleen zijn gebaseerd op de verklaringen van verzoeker. Verder dient te worden vastgesteld dat nergens in deze stukken concreet en expliciet wordt ingegaan op de waarschijnlijkheid van enig causaal verband tussen de door verzoeker aangehaalde feiten in zijn land en regio van herkomst en verzoekers medische problematiek. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat medische attesten geenszins een sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers medische en psychische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijner hoofde vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar een Franstalig arrest dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het verleden velde geen afbreuk doen aan het voorgaande. Nog daargelaten dat hij mede gelet op hetgeen voorafgaat niet concreet aantoonde dat hij zichzelf in een vergelijkbare situatie zou bevinden als de persoon waarop dit arrest betrekking had, dient immers te worden opgemerkt dat de precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoeker aangehaalde rechtspraak heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de voorliggende landeninformatie, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.9. Verzoeker stelt stage te hebben gelopen bij de ROVD van Argun. In het kader en naar aanleiding van deze werkzaamheden, zou hij problemen hebben gekend. Ingevolge deze problemen verklaart hij zijn regio en land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land.

In dit kader, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijsstuk kan voorleggen als zou u van december 2017 tot februari 2019 bij de ROVD van Argun stage hebben gelopen. U stelt (CGVS p. 5 & 14) dat u er geen contract had, dat u geen officiële medewerker was, en dat u in cash werd uitbetaald, hetgeen echter louter blote beweringen zijn. Het is ook weinig plausibel dat een persoon die bij de Russische politie stage komt lopen, er bij de administratie niet officieel geregistreerd zou worden in deze hoedanigheid. U diende immers met de voor u ter beschikking gestelde politiewagen personeel van de ROVD te Argun te vervoeren, u diende ook getuigen te gaan oppikken en naar de basis te brengen, en dossiers te gaan halen in het politiehoofdkwartier in Grozny. Meer nog, u diende door de ROVD van Argun gefolterde mensen 's nachts te vervoeren en u nam deel aan hetgeen u omschrijft als 'delegaties', i.e. in uw bewoordingen jonge mensen controle op drugs aan de poort of aan de moskee of op de weg naar Dagestan (CGVS p. 12). Ook diende u enkele dagen met uw eigen voertuig politiemedewerkers te helpen bij het schaduwen van een individu in een ander dorp (CGVS p. 11). Tijdens al deze werkzaamheden droeg u een zwart uniform zonder kentekens of uw dagelijkse kleren (CGVS p. 13). Redelijkerwijze kan aldus verwacht worden dat toen u deze opdrachten uitvoerde, u zich kon legitimeren als zijnde een politiemedewerker in stage bij de ROVD van Argun en dat u tal van problemen zou kunnen krijgen met andere ordediensten indien u dit niet zou kunnen doen. Gevraagd of u enig bewijs heeft van uw werkzaamheden daar stelt u (CGVS p. 14) dat men in februari 2019 uw telefoon heeft afgenomen waarop er zich foto's bevonden en dat u voor uw vertrek alles heeft verwijderd van uw sociale media (Instagram en odnoklassniki). Aangezien u op de vraag naar eventuele bewijsstukken van uw werk bij de ROVD, spontaan melding maakt van deze sociale media en zegt dat u alles ervan verwijderd heeft, mag verwacht worden dat er zich aldus zaken op bevonden die zouden aantonen dat u bij de ROVD werkte. Gevraagd wat er zich op bevond (bv. foto's), blijkt uit uw verklaringen echter dat er zich niks op bevond m.b.t. uw werk maar dat u dit enkel gebruikte om foto's en video's te bekijken en u er las over auto's, waardoor maar moeilijk kan begrepen worden waarom u deze informatie op uw sociale media zou hebben verwijderd. Wat er ook van is, van iemand die beweert meer dan één jaar bij de politie te hebben gewerkt, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij hieromtrent bewijsstukken kan voorleggen (bv. qua inschrijving/indienststelling, loonadministratie, legitimatie, verzekeringen, foto's op de werkvloer, etc.). Zeker in de context van Rusland, m.n. een zeer bureaucratische op administratie beluste maatschappij (zie ook informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), kan verwacht worden dat u overtuigingsstukken kan aanbrengen die staven dat u er zou gewerkt hebben. Verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn, maar indien er redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de verzoeker deze voorleggen. De

vaststelling dat u in gebreke blijft daaraan is een ernstige indicatie dat uw relaas niet geloofwaardig is. Het gegeven dat u uw sociale media heeft afgeblokt zonder dat u hiervoor blijkens uw verklaringen een concrete reden had, wijst erop dat u bepaalde informatie voor de Belgische asielinstanties wil verborgen houden, hetgeen uw oprechtheid ondermijnt."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Nog los van de vraag of de Tsjetsjeense maatschappij al dan niet even bureaucratisch is als de Russische, treedt de Raad verweerder immers bij waar deze terecht oordeelt dat het, gelet op de lange duur van verzoekers stage bij de ROVD van Argun en de omschrijving van zijn takenpakket (het vervoeren van personeel in een hem ter beschikking gestelde politiewagen, het oppikken en naar de basis brengen van getuigen, het ophalen van dossiers in het politiehooftkwartier in Grozny, het 's nachts vervoeren van gefolterde personen, het deelnemen aan delegaties en controles aan de poort of de moskee, het helpen van politiemedewerkers door het schaduwen in zijn eigen voertuig van individuen; dit alles in een uniform zonder kentekens of zijn dagdagelijkse kleren), in het geheel niet geloofwaardig is dat verzoeker niet officieel zou zijn geregistreerd bij de politie en over geen middelen zou hebben beschikt om zich te legitimeren in zijn hoedanigheid als (stagelopend) politiemedewerker bij de ROVD van Argun. Evenmin is het aannemelijk dat hij niet over enig ander begin van bewijs zou beschikken ter staving van zijn vermeende werkzaamheden. Voor de gedane vaststellingen inzake (zijn verklaringen over) de gegevens op zijn sociale media, biedt verzoeker verder niet de minste verklaring. Hij vergenoegt zich er immers toe de gevolgtrekkingen die verweerder hieraan verbindt eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze te ontkennen. Hiermee doet verzoeker aan de voormelde, pertinente en terecht motieven inzake zijn sociale media op generlei wijze afbreuk.

Aangaande verzoekers vermeende tewerkstelling bij de ROVD van Argun wordt in de bestreden beslissing voorts terecht aangegeven:

"Er dient voorts te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overtuigen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4-5) dat het altijd al uw droom is geweest om politiemans te worden. U denkt dat dit komt omdat u in de twee oorlogen zoveel onrecht heeft gezien en daarom bij de politie wou gaan. U volgde daarom een juridische opleiding bij de hoge school van de MVD. Nadat u was afgestudeerd vond u werk als leraar. Van uw voormalige medestudenten had u vernomen dat ze niet zo maar bij de politie aan de slag konden gaan maar dat ze hiertoe steekpenningen moesten betalen om aangenomen te worden. Financieel was dit voor u geen probleem maar dergelijke corrupte praktijken zijn tegen uw principes. Dit strookt niet met uw manier van denken alsook met de grondwet. Na uw studies heeft u er aldus principieel niet voor gekozen om bij de politie te gaan werken. Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 9 & 13) dat men in Tsjetsjenië alle politiediensten Kadyrovtsi noemt en dat bv. Ayub Kataev - het hoofd van de ROVD van Argun - een Kadyrovtsi is, dat iedereen met een dergelijke hoge post tot hen behoort. U wist aldus dat de ROVD van Argun effectief gekend stonden als Kadyrovtsi en dat u aldus niet bij zo maar een overheidsinstantie ging werken. Er moet echter worden vastgesteld dat gevraagd wat de reputatie was van de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië voor u in december 2017 bij de ROVD van Argun ging werken, u ontwijkende en tegenstrijdige verklaringen geeft.

Zo stelt u (CGVS p. 10 & 14) dat voor u bij de ROVD van Argun ging werken er enkel van gehoord had, soms goeie dingen en soms slechte dingen, maar dat dit geruchten waren en dat u pas hun ware reputatie te weten kwam nadat u er was beginnen werken. Voor de start van uw stage daar wist u niets over hen. U heeft voor u er ging werken zich niet geïnformeerd over de ROVD van Argun, u heeft daar zelfs niet aan gedacht. Er dient reeds te worden opgemerkt dat het bijzonder merkwaardig is dat u voor u er ging werken zich niet informeerde over de reputatie van de ROVD van Argun. Gelet op uw principiële keuze om aanvankelijk niet bij de politie te gaan werken wegens het moeten betalen van steekpenningen hiertoe, kan verwacht worden dat u zich ook verder over hen zou informeren of ze er nog andere bedenkelijke handelingen op na hielden. Dat u daar zelfs niet aan zou gedacht hebben maakt uw houding enkel nog onwaarschijnlijker. Eerder had u immers verklaard (CGVS p. 9-10) dat u voordien nooit problemen heeft gekend met Kadyrovtsi maar gaf u te kennen dat kennissen of vrienden 'natuurlijk wel' problemen met hen hebben gehad. Gevraagd waarom u op de evidentie daarvan wijst, verklaart u dat er in Tsjetsjenië altijd problemen zijn, dan men om het even iets een probleem kan hebben, bv. iemand met een baard of iemand wiens kleren niet oké zijn. Gevraagd wat er dan gebeurt stelt u dat de politie elke burger onder controle wil houden en verwijst u naar Tumso Abdurakhmanov, een blogger die nu in het buitenland verblijft en door zijn baard problemen heeft gehad, dat men hierover op het internet kan lezen en dat iedereen over hem schreef. Uit informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat deze persoon inderdaad in 2015 Tsjetsjenië heeft verlaten en internationale bescherming in Europa heeft gevraagd nadat hij omwille van zijn baard door de autoriteiten van het regime van Kadyrov ervan werd beschuldigd een Syrië strijder te zijn. Aangezien u duidelijk weet had van de kwalijke reputatie van de

Kadyrovtsi in Tsjetsjenië, is het aldus bijzonder merkwaardig dat u ervoor zou kiezen om bij hen te gaan werken.

Nogmaals gevraagd wat het algemeen beeld was dat de inwoners van Tsjetsjenië hadden over Kadyrovtsi voor u eind 2017 ging werken bij de ROVD in Argun, verklaart u (CGVS p. 14) dat iedereen ze vreesde, dat niemand contact met hen wou, en dat dit iemand duur te staan kon komen, hetgeen in schril contrast staat met uw bewering dat voor u er u stage liep niets over hen wist. Gevraagd waarom u er dan ging werken stelt u dan weer dat u niet alle omstandigheden kende, dat u meestal bezig was met auto's, dat u er ging werken puur omdat u die droom had, dat het geen financiële noodzaak was, dat elke persoon zijn droom heeft, dat u wou politieman worden, en in die functie eer en waardigheid wou vinden. Toen u erop gewezen werd dat u toch moet geweten hebben dat er daar geen eer en waardigheid - zoals u dit voor ogen had - te vinden zou zijn, stelt u opnieuw dat u dit niet wist, dat u dit pas te weten kwam toen u er werkte. Opnieuw werd u gewezen op de reputatie van de Kadyrovtsi waarop u verklaart dat het uw droom was om mensen ten goede te komen, dat u daarom naar de universiteit bent gegaan om er te kunnen werken, en "dat Kadyrov een persoon is waarvan iedereen weet..." waarna u stopte en zei dat misschien niet iedereen dit weet, dat u één van die mensen was die niet wilde toegeven. Gevraagd om uw zin over Kadyrov af te maken stelt u wederom dat er daarvoor wel geruchten waren en dat uw mening over Kadyrov en de politie is veranderd toen u er ging werken. Nogmaals gevraagd om uw zin af te maken stelt u dat de laatste tijd iedereen alles weet maar dat toen u in 2017 er begon te werken u nog niet veel wist. Gevraagd of aldus anno 2017 de Kadyrovtsi in Tsjetsjenië een goede reputatie hadden, antwoordt u dat hij die nooit heeft gehad, maar dat u gewoon wou werken als politieman, dat u mensen wou helpen en de wet naleven. Gelet op uw hierboven aangehaalde verklaring dat iedereen Kadyrovtsi vreest en niemand met hen contact wou, is het weinig plausibel dat u zou gedacht hebben er mensen te kunnen helpen en dat ze de wet naleven. Er moet aldus worden vastgesteld dat u zeer volatiele én onaannemelijk verklaringen aflegt over wat de reputatie was van Kadyrovtsi toen u eind 2017 bij de ROVD van Argun ging werken. Gelet op de principes die u onderschrijft (zie CGVS p. 4-5, 12, 14: omwille van het onrecht dat u had gezien tijdens de oorlogen wou u bij de politie werken, u bent tegen corruptie en onrecht, u wou de wet en de grondwet naleven, vrijheid is principieel voor u, u wou mensen ten goede komen en helpen, u bent opgevoed met het idee dat u de waardigheid en de eer moet respecteren van iedere mens, en u wou in uw functie als politieman waardigheid en eer vinden), is het compleet onaannemelijk dat u ervoor zou gekozen hebben om bij Kadyrovtsi te gaan werken.

Meer nog. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat Ayub Kataev - het hoofd van de ROVD van Argun waar u werkte (CGVS p. 13) - in december 2017 door de Verenigde Staten van Amerika wegens de schending van mensenrechten die plaatsvonden tijdens de eerste helft van 2017 werd gesanctioneerd (hij werd op de zogenaamde Magnitskiy-lijst geplaatst). Kataev werd toen samen met Kadyrov verantwoordelijk gesteld voor een golf van ontvoeringen, arrestaties, foltering en zelfs moorden van leden van de Tsjetsjeense LGBT gemeenschap. Uw bewering (CGVS p. 14) dat u tijdens de eerste 6 maanden van uw werk bij de ROVD te Argun niks eigenaardigs heeft gezien en dat u pas na het eerste incident dat iemand was gefolterd waarvan u getuige was in mei 2018, uw mening over Kadyrovtsi herzag, valt dan ook compleet in het water. Over deze vervolging van leden van de Tsjetsjeense LGBT gemeenschap verklaart u (CGVS p. 15) dat heel de wereld hiervan op de hoogte is. Onmiddellijk hierna stelt u dat voor u er begon te werken u dit niet interesseerde, dat u geen nieuws keek, dat u zich niet informeerde over de politiek, en dat pas nadat u er aan de slag ging bij de ROVD in Argun u het begon te snappen. Gelet op het feit dat reeds sinds april 2017 in diverse Russische media werd gerapporteerd over Ayub Kataevs vermeende betrokkenheid bij het arresteren en mishandelen van homoseksuele Tsjetsjeense mannen, en dat u sinds december 2017 onder bevel van deze persoon werkte bij de ROVD van Argun, is het weinig plausibel dat u pas in mei 2018 zou vernomen hebben van de kwalijke reputatie van deze Kataev en de ROVD in Argun.

Aangezien u aanvankelijk niet bij de politie wou werken omdat er steekpenningen dienden te worden betaald, is het compleet onaannemelijk dat u bij Kadyrovtsi zou gaan werken wiens kwalijke reputatie – hetgeen ook niet anders kan – u duidelijk bekend was. Dit ondergraaft dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde tewerkstelling bij de ROVD van Argun."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Ten onrechte tracht hij middels een verwijzing naar het gebrek aan persvrijheid in Tsjetsjenië immers te laten uitschijnen dat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van de wijdverbreide wanpraktijken en misstanden zoals deze in de periode voorafgaand aan en tijdens zijn werkzaamheden op grote schaal werden gepleegd door de Tsjetsjeense autoriteiten in het algemeen en de ROVD van Argun in het bijzonder. Zowel uit het geheel van de voorliggende informatie, deels door verzoeker aangereikt en bij het verzoekschrift gevoegd en deels opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, als uit verzoekers diverse, voormelde verklaringen, blijkt duidelijk dat verzoeker, net als de rest van de bevolking, op de hoogte was van de door de Tsjetsjeense autoriteiten in het algemeen en de ROVD van Argun in het bijzonder

gepleegde mensenrechtenschendingen. Dat hij desalniettemin wilde werken als politieman bij de ROVD van Argun, en dit omdat hij ervan uitging dat hij er mensen kon helpen en dat ze de wet naleven, omwille van het onrecht dat hij had gezien tijdens de oorlogen, omdat hij tegen corruptie en onrecht was, omdat hij de wet en de grondwet wilde naleven, omdat vrijheid voor hem centraal stond, omdat hij de mensen ten goede wilde komen en wilde helpen, omdat hij vond dat de waarachtigheid en eer van iedere mens gerespecteerd moest worden en omdat hij waardigheid en eer in zijn functie wilde scheppen, is in het geheel niet aannemelijk. Evenmin is het in dit kader geloofwaardig dat hij voor mei 2018 niets zou hebben gemerkt van de voormelde, door de ROVD van Argun gepleegde wanpraktijken.

De geloofwaardigheid van verzoekers beweerde werkzaamheden bij de ROVD van Argun en de hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging wordt daarenboven op fundamentele wijze verder ondermijnd doordat verzoeker over deze werkzaamheden en over diverse kernelementen in zijn relaas frappant tegenstrijdige, incoherente en inconsistente verklaringen aflegde. In dit kader wordt in de bestreden beslissing, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen omtrent verzoekers voorgehouden psychische problemen, met recht gemotiveerd:

“Deze vaststelling vindt verder bevestiging in het gegeven dat u bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ (pt. 3.5) stelt dat u er onbetaald werkte, terwijl u voor het CGVS verklaart (CGVS p. 5 & 14) dat u er maandelijks 20.000 roebel loon kreeg. Een dergelijke manifeste tegenstrijdigheid over uw beweerde tewerkstelling bij de ROVD van Argun, is hoogst opvallend en ondermijnt verder op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid ervan.

Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud (CGVS p. 2) geeft u te kennen dat er fouten staan in de door de DVZ ingevulde vragenlijst. U stelt dat Russisch niet uw moedertaal is en dat men u misschien iets vroeg dat u niet goed begrepen heeft. Nochtans blijkt uit uw verklaringen ook (CGVS p. 4) dat u gedurende 6 jaar aan een hoge school een juridische opleiding volgde in de Russische taal, zodat er kan vanuit gegaan worden dat u deze taal voldoende machtig bent. Uw advocaat bezorgde het CGVS per mail op 03/03/2020 een aantal door u gemaakte preciseringen en aanvullingen. Er dient te worden vastgesteld dat de inhoud van de door u ingevulde vragenlijst bij de DVZ grotendeels overeenstemt met uw verklaringen afgelegd voor het CGVS: in 2017 ging u werken bij de ROVD van Argun, u was er getuigen van mensenrechtenschendingen, en u werd in de zomer van 2018 zwaar mishandeld. U maakte er echter helemaal geen melding van het voorval in februari 2019, m.n. dat toen u de politie wou verlaten u gefolterd werd en men u dreigde te valselyk beschuldigen van de verdwijning van een persoon waarop diens familie bloedwraak op u zou nemen (CGVS p. 12-13). Het is bijzonder merkwaardig dat u bij de DVZ geen melding maakte van het incident dat de concrete aanleiding vormde voor uw vlucht uit uw land van herkomst. U stelde bij de DVZ weliswaar dat u meer details zou vertellen bij het volgende interview, maar deze gebeurtenis in februari 2019 kan toch bezwaarlijk beschouwd worden als een detail in uw relaas. Bij confrontatie met deze vaststelling stelt u dat u toen door een psycholoog voorgeschreven pillen nam, u weet niet de naam ervan. Uit het attest dd. 14/10/2019 van Beek Psychokliniek blijkt dat u toen Sertraline 100 mg nam. Uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat deze medicatie als neveneffect zou kunnen hebben dat u dermate zware cognitieve problemen zou kunnen ondervinden. In het bovenvermelde attest staat vermeld dat u tijdens de intakegesprekken o.a. rapporteerde over klachten zoals geheugenproblemen, hetgeen dus gebaseerd is op uw verklaringen en geen objectieve bewijswaarde heeft. Voor wat dit attest betreft kan begrip opgebracht worden voor de eventuele moeilijkheden die u zou hebben doch dit attest is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas kan verklaren. Uit dit attest blijkt immers niet dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. In dit verband kan er trouwens op gewezen worden dat uit een analyse van uw gehoorverslag van het CGVS blijkt dat u aangaande uw asielrelaas wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen (namen, data, plaatsen, e.d.) af te leggen. Bovendien stelt u in de door u gemaakte preciseringen en aanvullingen bij uw advocaat dat u in februari 2019 verplicht was om een proces-verbaal te ondertekenen tegen uzelf én uw broer. Van dit laatste maakt u echter geen melding voor het CGVS. Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 18) dat de tolk misschien bij uw advocaat een verkeerde vertaling heeft gemaakt, hetgeen echter een blote bewering is. Ook uw verklaring mits de mail van uw advocaat dat er verkeerde zou zijn genoteerd dat u een onbetaalde stage deed, is een blote bewering die niet kan overtuigen. Er kan worden aangenomen dat u voldoende Russisch spreekt en dat u deze 'fout' zou hebben opgemerkt toen het verslag van het gesprek bij de DVZ u in het Russisch werd voorgelezen vooraleer u deze bevestigde door het plaatsen van uw handtekening. Wederom dienen aldus tussen uw opeenvolgende verklaringen ernstige tegenstrijdigheden te worden vastgesteld.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Dat er geen rekening zou zijn gehouden met de e-mail van zijn advocaat en met zijn opmerkingen tijdens het persoonlijk onderhoud, betreft namelijk een loutere en aperte miskenning van de voormelde motieven.

Met deze miskenning doet verzoeker aan deze motieven op generlei wijze afbreuk. Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe zijn eerdere verklaringen en hetgeen gesteld werd in de voormelde e-mail te herhalen en te bevestigen. Met deze loutere herhaling en bevestiging van deze elementen, doet verzoeker echter geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte, inzake deze elementen gedane vaststellingen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en aan de beweerde, hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging.

De documenten die verzoeker benevens de reeds hoger besproken stukken heeft neergelegd, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet aanvecht, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De overige door u neergelegde documenten kunnen deze conclusies niet wijzigen. Uw intern paspoort, rijbewijs, en een attest dat u in Rusland een blanco strafregister heeft, bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist. Het attest van de politie toont aan dat u uw intern paspoort in België heeft verloren. Het medisch attest dd. 15/09/2018 van het hospitaal nr. 5 in Grozny levert geen informatie over de omstandigheden dat u toen met een hersenschudding in het hospitaal belandde (CGVS p. 8)."

Hoe dan ook kan omtrent dit laatste stuk worden herhaald dat zulk medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

De bij het verzoekschrift gevoegde informatie omtrent de mensenrechtenschendingen die voorkomen in Tsjetsjenië is evenmin van zulke aard dat deze afbreuk kan doen aan het voormelde. Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker immers niet concreet aannemelijk dat, waar, wanneer, door wie, om welke reden en in welke omstandigheden hij aan zulke mensenrechtenschendingen zou dreigen te worden blootgesteld. De door verzoeker neergelegde informatie is aldus van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de hoger gedane vaststellingen, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent het voorgaande niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999 , drastisch is veranderd."

Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Waar hij wijst op de reeds hoger vermelde informatie omtrent het gegeven dat zich in Tsjetsjenië een aantal mensenrechtenschendingen voordoen, dient immers te worden vastgesteld dat uit deze informatie in het geheel niet kan worden afgeleid dat de situatie aldaar van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven en de informatie waarop deze motieven schragen ongemoeid. Derhalve toont hij niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT